

ת"ד 3346/01/12 - מדינת ישראל נגד דוד ארזואן

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 3346-01-12 מדינת ישראל נ' ארזואן
תיק חיצוני: 52-2066/2011

בפני	כב' השופטת מגי כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	דוד ארזואן

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות:

- א. אי האטה לפני מעבר חצייה - תקנה 52 (6) לתקנות התעבורה.
- ב. אי מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חצייה - תקנה 67 לתקנות התעבורה.
- ג. נהיגה רשלנית - סעיף 62 (2) + 38 (2) לפקודת התעבורה.
- ד. גרימת חבלה של ממש - סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה.

2. עפ"י עובדות כתב האישום בתאריך 5.3.2011, בשעה 18:40 לערך, נהג הנאשם במונית תוצרת פולקסוגן מ.ר. 6934825 (להלן: "המונית") ברחוב סטולבוב ברחובות. בהתקרבו למעבר חצייה לא האט רכבו ולא עצר אותו, לא נתן זכות קדימה להולכות הרגל נודלמן ראיסה וקמנקר קלרה (להלן: "הולכות הרגל") ומנע מהן להשלים חצייתן בבטחה בכך שפגע בהן עם רכבו.

3. כתוצאה נחבלו הולכות הרגל בגופן חבלות של ממש. לנודלמן ראיסה שברים בשתי רגליה שקובעו בניתוחים, שתל עור בשוק שמאל ותפירה של פצע ברגל בגינם אושפזה בבית"ח ולקמנקר קלרה שבר בקרסול השמאלי.

4. עפ"י כתב האישום רשלנותו של הנאשם ונהיגתו בקלות ראש באה לידי ביטוי בכך שלא האט בהתקרבו

למעבר חצייה כנדרש, לא עצר רכבו לפני מעבר החצייה, לא נתן זכות קדימה להולכות הרגל, לא נקט באמצעים הדרושים למניעת תאונה, פגע בהולכות רגל עם רכבו ומנע מהן להשלים חצייתן בבטחה ובכך לא נהג כפי שנהג סביר היה נוהג וגרם לתאונה בה נחבל אדם.

5. בישיבת ההקראה כפר הנאשם בכך שלא האט בהתקרבו למעבר חצייה, לא עצר רכבו, לא נתן זכות קדימה להולכות הרגל, פגע בהן ומנע מהן להשלים חצייתן בבטחה, כן כפר בכך שנהג ברשלנות ובקלות ראש ולא נקט באמצעים הדרושים למניעת תאונה (סעיפים 4 ו 6 לכתב האישום).

פרשת התביעה:

6. מטעם התביעה העידו לפי הסדר **עת/2, נודלמן ראיסה, הולכת הרגל** הוגשו באמצעותה בהסכמה מסמכים רפואיים ת/1 ותמונה ת/2. כן הוגשו שרטוט נ/1 ופרוטוקול אזרחי מ 11.6.12 נ/2, **עת/1, קלרה קמינקר, הולכת הרגל**, אשר הוגשו באמצעותה בהסכמה תעודות רפואיות ת/4, **עת/5 רב סמל, שני זכריה** ערכה דו"ח פעולה ת/5, **עת/3, עמרי טשובינסקי, בוחן תנועה** ערך במסגרת עדותו טופס יציאה מאוחרת ת/6, סקיצה של המקום ת/7, תרשים ת/8, לוח תצלומים ת/9, זיכרון דברים ת/10, חקירת הנאשם מיום 26.5.11 ו 2.8.11 ת/11, גביית הודעות מהולכות הרגל, תצ"א של המקום ת/13, תמונות באור יום ת/14 ותמליל הקלטה בדבר שיחה בין הנאשם למוקדנית "100" ת/18, **עת/7, יעקב יעקב**, גבה עדות מהנאשם מיום 6.3.11, ת/17.

מטעם ההגנה העיד הנאשם בלבד, הוגש באמצעותו שרטוט, נ/3.

7. **עת/2 נודלמן ראיסה**, העידה כי על אף שחלפו כשנתיים מאז האירוע זוכרת אותו היטב, האירוע ארע במוצ"ש, בשעה 18:30, במהלכו יצאה לטיול עם חברה, בהגיען למעבר החצייה, בטרם חצו את הכביש, על אף החשיכה במקום, הבחינו בצד שמאל, במרחק של כ 100 מטר, במונית לבנה בודדה בכביש, עם סימן צהוב מעליה, שהגיעה מרח' סטולבוב, כשעברו מחצית ממעבר החצייה המכונית תפסה מהירות, על אף קיומו של תמרור 'עצור' במקום, חבטה בחברתה שהתקדמה במעט לפנייה (השלימה כ 3/4 ממעבר החצייה) וגרמה לנפילתה, אז החלה לצעוק, הנהג ביצע פניה באופן חד, חבט בה ישירות והפיל גם אותה, אך היא לא איבדה הכרתה, למקום הגיעו ניידת משטרה ואמבולנס, לאחר התאונה הנהג נסע אחורנית, ניגש אליה, שאל אותה מדוע היא צועקת וביקש שתקום, כאשר לדבריה נדף ממנו ריח אלכוהול חריף, ולבסוף סיפרה על ההשלכות הקשות של התאונה על חייה בגינן אושפזה בביה"ח במשך 4 חודשים.

8. לעניין הסתירה בדבריה בביהמ"ש אל מול התביעה האזרחית של חב' הביטוח, באשר להתנהגות הנאשם לאחר התאונה (בעניין הבריחה מהמקום), חזרה על גרסתה בשנית לפיה הנהג ירד מהאוטו, שאל אותה למה היא צועקת וביקש ממנה לקום, לא ראתה שתפסו אותו, והכחישה כי שמעה מהנאשם עצמו אומר שאוטו אחר פגע בהן ולא הוא.

9. עת/1 קלרה קמינקר סיפרה כי במועד האירוע יצאה לטיול ערב עם חברה, כשהגיעו למעבר חצייה הסתכלו לצדדים, כאשר מצד שמאל, במרחק של כ-150 מטר, הבחינו במכונית לבנה בודדה, ללא רכבים נוספים בכביש, עת החלה לחצות את הכביש (יותר ממחצית ממעבר החצייה) ובטרם השלימה החצייה, כשהיא מקדימה וחברתה מאחוריה, הרגישה חבטה ברגל שמאל והועפה שמאלה, נפלה עם הפנים למטה, בעודה שוכבת על הכביש הבחינה במישהו שרץ לידה ומישהו אחר רץ אחריו ותפס אותו והתחיל לקלל אותו וצעק איך יכול היה להמשיך לנסוע כאשר ראה שתי נשים מבוגרות, אולם לא ראתה את הפנים, כשהרימה את ראשה ראתה, במקביל אליה, מונית בצבע לבן, הגיע אמבולנס ונלקחה לביה"ח. לשאלה האם עד לאותו יום שבו מסרה הודעה במשטרה, כשלושה חודשים לאחר האירוע, יצרה קשר עם חברתה השיבה בשלילה מפאת מגבלותיה הרפואיות, ציינה כי לא ראתה האם חברתה נפגעה גם מהרכב ולא שללה שהגיע רכב נוסף בעודה שוכבת על הכביש.

10. עת/5, רב סמל, שני זכריה סיפרה כי קיבלה את האירוע ב-18:46, בעודה חולפת ברחוב שבו התרחשה התאונה, כמצוין בת/5, הסבירה כי הנאשם נשמע אמין בכל הנוגע לנהיגתו יום קודם לפני התאונה בנס ציונה, שסיפר ששפסף את רכבו. לעניין הממצאים המעידים על פגיעה ברכב העידה כי אינה מומחית בנושא, אולם לפי מה שראתה אחת הפגיעות הייתה נראית כפגיעה ישנה, קילוף של צבע ישן. באשר לדו"ח הפעולה שכתבה, ת/5, אישרה כי מדובר בפרשנות שלה אולם הסבירה כי הדברים נרשמו על בסיס התרשמותה. לשאלה האם רכב אחר פגע בהולכות הרגל ונסע השיבה כי לא ראתה את התאונה, אולם לפי תנאי השטח נהג המונית הוא אשר פנה אליה והזדהה בפניה כנהג מונית. לבסוף, אישרה כי עזבה את מקום האירוע מבלי שהגיע בוחן לשטח, אך הסבירה כי לא היו רכבים נוספים למעט המונית ופירטה את הפרטים שאספה מהשטח בדו"ח הפעולה.

11. עת/3 עמרי טשובינסקי, בוחן תנועה באת"ן שפלה סיפר כי קיבל את התיק כתיק הצמדה ולא כתיק שטח, כאשר המלצתו היתה להעמיד לדין את נהג המונית, משום שע"פ הראיות הכוללות את גרסאות הולכות הרגל והקלטת מסתמנת אחריותו לגרימת התאונה. לעניין הדיסק הכולל תוכן שיחה בין הנאשם למוקדנית הסביר כי מדובר בדיסק מקורי, שקיבל באמצעות המייל, מבלי שנערך בו שינוי כלשהו, ציין כי הנאשם נחקר על סמך הדיסק ואימת תוכנו וזהותו, לא הכחיש מעורבותו, ואף ציין כי הולכות הרגל נפגעו ממונית שנמצאה במקום, כשהמונית היחידה שהיתה במקום זו מונית הנאשם, תוך הפניה לת/18 ות/12 ש' 24-25, ותמלול הדיסק רק חיזק מסקנתו לאחריותו של הנאשם לתאונה, בהמשך העיד כי צילם שני סטים של תמונות בשל תנאי השטח. לשאלה מדוע לא הגיע בוחן לזירת האירוע השיב כי לפי מיטב זכרונו באותו זמן היתה תאונה קטלנית אחרת והבוחן התורן טיפל בה, בהמשך אישר כי הנאשם לכל אורך הדרך הכחיש אחריותו לתאונה אולם ציין כי בדו"ח הפעולה הוא אמר שהוא לא חושב שהוא פגע אלא שהן נבהלו ונפלו (עמ' 24 ש' 32). באשר לכיוון הגעת הרכב ציין כי ישנן עדויות סותרות בין הולכות הרגל לבין הנהג.

12. עת/7 יעקב יעקב, בוחן תאונת דרכים, סיפר כי אינו זוכר את האירוע, גבה עדות מהנאשם יום אחרי האירוע, שנעשתה שלא תחת אזהרה, מכיוון שלא נכח בזירת התאונה ולא ידע מה קרה במקום, שלל כי אמר לנאשם בסוף גביית העדות שאינו יודע מה רוצים ממנו, אינו יכול לאשר כי הנאשם אינו אשם ואישר כי

הנאשם אמר לו שלמונית יש נזק ישן אך לא בדק אותו.

פרשת ההגנה

13. הנאשם שבחר להעיד סיפר כי במועד האירוע נסע לכיוון יבנה, צומת הורוביץ הייתה חשוכה, כשהתכוון לפנות שמאלה שמע לפתע אישה גונחת בצעקות, באמצע פנייה שמאלה הבחין באישה נוספת בצד הצומת, עצר את המונית, הדליק וינקרים, עמד בצד כדי לחסום פגיעת רכבים אחרים, וירד לבדוק את שלומן של הולכות הרגל, יוצאות חבר העמים, כאשר אחת מהן אמרה "טקסי טקסי", אז התקשר למשטרה ודיווח על התאונה, למקום התאונה הגיעה שוטרת, אשר הסתכלה על המונית ואמרה לו לחכות לבוחנים, המתינו כשעה, לאחר ששוחרר ע"י 5/ע"ת נוצרה התקהלות של אנשים, במקום היו מכוניות חונות כשאחת מהן יצאה בלי אורות ונסעה לכיוון מזרח בשל התקהלות אנשים שנוצרה במקום שגרמה לה לדעתו לתפוס רגלים קרות ולברוח, למחרת הגיע למשטרה למסור עדות, כפי שנתבקש ע"י השוטרת.

14. בהמשך עדותו הכחיש כי פגע ברכבו בהולכות הרגל ובאשר לשיחה עם הולכות הרגל העיד כי הללו לא דיברו איתו משום שהוא לא מבין רוסית.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את העדים, התרשמתי מהופעתם בפני ועיינתי במסמכים שהוגשו התעורר בלבי ספק אם עבר הנאשם את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ולהלן הנימוקים:

אין מחלוקת כי הולכות הרגל נפגעו בתאונה ונמצאו שרועות כל כביש.

אין מחלוקת כי הנאשם נכח במקום וניגש להולכות הרגל.

אין מחלוקת כי הוא נהג על מונית בעלת סימן זיהוי-כובע צהוב.

אין מחלוקת כי הנאשם הוא אשר התקשר למוקדנית (זיהה קולו), הודיע על התאונה ועל מונית.

מהחומר שהובא בפני עולה כי :

לא היו עדי ראיה למעט הנאשם והולכות הרגל.

ההולכות הרגל לא זיהו את הנהג הרכב עת פגע בהן ואף לא הבחינו בפרטי זיהוי של הרכב הפוגע למעט כי היה רכב לבן מסוג מונית.

אומנם הנאשם נהג ברכב מסוג מונית בצבע לבן, לא הובאה בפני כל הוכחה על כך שרכבו של הנאשם הוא זה שפגע בהולכות הרגל ואף לא נשללה האפשרות כי היה רכב אחר במקום עם אותם פרטי זיהוי של הרכבו של הנאשם.

מעיון בת/5 עולה כי רכבו של הנאשם נבדק ע"ת/5, לא נמצאו סימני פגיעה מהתאונה .

ע/ת/5 שהבחינה בסדק של פח בחלק הקדמי השמאלי של רכבו של הנאשם מסר לעת/5 " **זה תד שקרתה לפני 3 חודשים**" ועל פי התרשמותה של העדה אכן המכה נראית לא כפגיעה באדם אלא קילוף של פלסטיק . כמו כן הבחינה בחלק הימני של הרכב סימני שפשוף לגביהם מסר הנאשם כי יום לפני מישהו שפשף אותו והציג בפני העדה פרטים של הנהג הפוגע אולם לא מצאתי כי העניין נבדק ע"י המשטרה.

בכל אופן, ע/ת/5 ציינה מפורשות: **"לא נראה סימן פגיעה במכונית כתוצאה מת.ד. של היום"**.

מהראיות שהובאו בפני עולה כי לעת/2 ניגש הנהג שפגע בה , אדם שמפיו נדף ריח של אלכוהול, אולם ע/ת/5 שחקרה את הנאשם לא ציינה דבר בעניין ריח אלכוהול .

יתרה מכך לגרסת ע/ת/2 אדם זה במקום התאונה אמר לה מדוע היא צועקת וביקש שתקום , מבלי לציין באיזה ספה הוא פנה אליה , בשים לב כי לצורך עדותה הוזמן מתורגמן לשפה רוסי .

ע/ת/2 העידה כי הבחינה במונית במרחק של כ 100 מטר מגיעה מרח' סטולבוב , האור באוטו לא היה דלוק (עמ' 3 ש' 10-18) ושלא היו עוד מכוניות .

אולם בהמשך סתרה את עצמה ומסרה כי **"בזמן חציית המעבר ראינו מרחוק את האוטו, אוטו לבן . המכונית עברה כאשר הפנסים דלוקים"** .

על כן לא ניתן לשלול בוודאות כי רכבו של הנאשם היה הרכב היחיד ועדותה של ע/ת/2 בעניין מהווה אינדיקציה על אפשרות של רכב נוסף.

עוד מסרה העדה מסרה כי **בזמן ההתנגשות לא היה אור כי הוא קפץ מהחושך**" (עמ' 6 ש' 3-4, 7-8)

מהאמור לעיל התערר בליבי ספק האם יכולה הייתה העדה לבחון היטב שרכבו של הנאשם הוא זה הוא הרכב הפוגע.

יתרה מכך מהראיות שהובאו בפניי, עולה כי כאשר ניגש להולכות הרגל, היה אדם נוסף כך למשל עדוה של ע/ת/1 **"אני שוכבת, מישהו רץ ואחרי כן רץ מישהו אחריו ותפס אותו ומתחיל לקלל אותו"**

עוד אציין כי מעדותה של ע/ת/2 (עמ' 7 ש' 27) עושה רושם כי היא הצביעה על הנאשם כאחראי לתאונה רק כי הוא ניגש לעזור: **"אם הוא אחרי כל מה שקרה והוא רצה לעזור לנו? אז מה הוא לא היה הוא? מישהו אחר בא?"**

מכל הנימוקים הנ"ל לא שוכנעתי מעל כל ספק סביר כי הנאשם עבר את העברות המיוחסות לו

לא נשמט מעיוני כי בעדותו של הנאשם סתירות וסימני שאילות רבות .

כך למשל, הנאשם בחקירתו בביהמ"ש העיד כי בעת האירוע הבחין ברכב אחר שיצא מהחניה ועזב את המקום, אולם לא מסר פרטים אודות הרכב כולל סוג הרכב, וצבעו (עמ' 35 ש' 14, ש' 18) ובהמשך מסר שלא ראה מונית עוזבת על המקום (עמ' 36 ש' 3).

בת/18 מסר הנאשם כי הולכות הרגל נפגעו "ממונית" ושהמונית עומדת במקום אולם בביהמ"ש הסביר לראשונה את דבריו בכך שאחת מהולכות הרגל האמרה "טקסי טקסי" (דבר שלא הוזכר בחקירותיו השונות).

בנוסף קיים חוסר עקביות ואי אחידות בדברים שמסר לעניין מצבן של הולכות הרגל לאחר התאונה, שכן כאשר הופנה בחקירתו בביהמ"ש לת/5 בו אמר לשוטרת כי לא הרגיש שפגע בהולכות הרגל ולדעתו הן נבהלו ונפלו השיב כי ייתכן שאמר זאת, בהמשך ציין שאינו זוכר כי אמר זאת ולבסוף שלל דבריו אלו (עמ' 34 ש' 30).

כשנשאל בשנית את אותה השאלה השיב כי אינו זוכר שאמר דברים אלו (עמ' 34 ש' 32).

לעומת זאת, בחקירתו במשטרה הכחיש לחלוטין, כי אמר לעת/5 שהולכות הרגל נבהלו ונפלו. אולם, הכלל הוא כי שקרי הנאשם, הסתירות וכבישת גרסה לעולם לא יגיעו לדרגה של ראיה עיקרית וכוחה לעולם כוחה של ראיה "מתווספת" לראיה עיקרית (עפ"ת 13-05-28434) משלא שוכנעתי מראיות התביעה כי הנאשם עבר את העבירות המיוחסות לו, לא ניתן לבסס הרשעה על סמך הנתונים הנ"ל.

לאור כל הנימוקים הנ"ל התעורר בליבי ספק אם עבר הנאשם את העברות המיוחסות לו בכתב האישום והחלטתי לזכות אותו מחמת הספק.

זכות ערעור כדן .

המזכירות תשלח העתק לצדדים עם אישור מסירה.

ניתנה היום, 02 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.